

Thứ Ba, 30-1-2024. Tuần 4 Thường Niên. Năm B
Tuesday, January-30-2024. Year B

Tác giả: Don Schwager

Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD. chuyển ngữ

Dịch từ nguồn: <https://dailyscripture.servantsoftheword.org/readings/>

Tuesday (January 30): The woman who took heart in Jesus

Scripture: *Mark 5:21-43*

21 And when Jesus had crossed again in the boat to the other side, a great crowd gathered about him; and he was beside the sea. 22 Then came one of the rulers of the synagogue, Jairus by name; and seeing him, he fell at his feet, 23 and begged him, saying, "My little daughter is at the point of death. Come and lay your hands on her, so that she may be made well, and live." 24 And he went with him. And a great crowd followed him and thronged about him. 25 And there was a woman who had had a flow of blood for twelve years, 26 and who had suffered much under many physicians, and had spent all that she had, and was no better but rather grew worse. 27 She had heard the reports about Jesus, and came up behind him in the crowd and touched his garment. 28 For she said, "If I touch even his garments, I shall be made well." 29 And immediately the hemorrhage ceased; and she felt in her body that she was healed of her disease. 30 And Jesus, perceiving in himself that power had gone forth from him, immediately turned about in the crowd, and said, "Who touched my garments?" 31 And his disciples said to him, "You see the crowd pressing around you, and yet you say, 'Who touched me?'" 32 And he looked around to see who had done it. 33 But the woman, knowing what had been done to her, came in fear and trembling and fell down before him, and told him the whole truth. 34 And he said to her, "Daughter, your faith has made you well; go in peace, and be healed of

Thứ Ba 30-1
nơi Đức Giêsu

Người phụ nữ hy vọng

Mc 5,21-43

21 Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ.²² Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người,²³ và khẩn khoản nài xin: "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống."²⁴ Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.²⁵ Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm,²⁶ bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.²⁷ Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người.²⁸ Vì bà tự nhủ: "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."²⁹ Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh.³⁰ Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi: "Ai đã sờ vào áo tôi?"³¹ Các môn đệ thưa: "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi: À ai đã sờ vào tôi?"³² Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.³³ Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người.³⁴ Người nói với bà ta: "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về

your disease."³⁵ While he was still speaking, there came from the ruler's house some who said, "Your daughter is dead. Why trouble the Teacher any further?" ³⁶ But ignoring what they said, Jesus said to the ruler of the synagogue, "Do not fear, only believe." ³⁷ And he allowed no one to follow him except Peter and James and John the brother of James. ³⁸ When they came to the house of the ruler of the synagogue, he saw a tumult, and people weeping and wailing loudly. ³⁹ And when he had entered, he said to them, "Why do you make a tumult and weep? The child is not dead but sleeping." ⁴⁰ And they laughed at him. But he put them all outside, and took the child's father and mother and those who were with him, and went in where the child was. ⁴¹ Taking her by the hand he said to her, "Talitha cumi"; which means, "Little girl, I say to you, arise."⁴² And immediately the girl got up and walked (she was twelve years of age), and they were immediately overcome with amazement. ⁴³ And he strictly charged them that no one should know this, and told them to give her something to eat.

Meditation: Do you approach the Lord Jesus with expectant faith or with skeptical doubt? People in desperate or helpless circumstances were not disappointed when they sought Jesus out. What drew them to Jesus? Was it hope for a miracle or a word of comfort in their affliction? What did the elderly woman who had suffered miserably for twelve years expect Jesus to do for her? And what did a grieving father expect Jesus to do for his beloved daughter who was at the point of death? Jesus gave hope where there seemed to be no human cause for it because his hope was directed to God. He spoke words of hope to the woman (*Take heart, daughter!*) to ignite the spark of faith in her (*your faith has made you well!*).

Ephrem the Syrian (306-373 AD), an early church Scripture scholar and author of hymns

bình an và khỏi hẳn bệnh."³⁵ Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo: "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa?" ³⁶ Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường: "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."³⁷ Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an.³⁸ Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la ầm ĩ.³⁹ Người bước vào nhà và bảo họ: "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!"⁴⁰ Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.⁴¹ Người cầm lấy tay nó và nói: "Ta-li-tha kum", nghĩa là: "Này bé, Thầy truyền cho con: trỗi dậy đi!"⁴² Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sống sờ.⁴³ Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

Suy niệm: Bạn có đến gần Chúa Giêsu với đức tin kiên vững hay với sự hoài nghi và lưỡng lự? Con người trong những tình huống chán nản hay tuyệt vọng đã không phải thất vọng khi tìm gặp Đức Giêsu. Điều gì đã lôi kéo họ đến với Đức Giêsu? Chẳng phải sự hy vọng có một phép lạ hay một lời an ủi trong nỗi thống khổ của họ sao? Bà lão đã chịu đau khổ suốt 20 năm đã mong chờ Đức Giêsu làm gì cho bà? Và một người cha đang đau khổ mong chờ Đức Giêsu làm gì cho người con gái thân yêu của ông đã ra đi? Đức Giêsu ban niềm hy vọng đến những nơi xem chừng như con người không thể đem lại được, bởi vì niềm hy vọng của Người hướng thẳng trực tiếp tới Thiên Chúa. Người nói những lời hy vọng với người đàn bà (*Này con gái, hãy can đảm lên!*) để thắp lên ngọn lửa đức tin trong lòng bà (*lòng tin của con đã cứu chữa con!*).

Ephrem thành Syrian (306-373 AD), là một giáo

and commentaries, reflected on the miracle of the woman who was healed of her flow of blood:

"Glory to you, hidden Son of God, because your healing power is proclaimed through the hidden suffering of the afflicted woman. Through this woman whom they could see, the witnesses were enabled to behold the divinity that cannot be seen. Through the Son's own healing power his divinity became known. Through the afflicted woman's being healed her faith was made manifest. She caused him to be proclaimed, and indeed was honored with him. For truth was being proclaimed together with its heralds. If she was a witness to his divinity, he in turn was a witness to her faith... He saw through to her hidden faith, and gave her a visible healing."

Jesus also gave supernatural hope to a father who had just lost a beloved child. It took considerable courage and risk for the ruler of a synagogue to openly go to Jesus and to invite the scorn of his neighbors and kin. Even the hired mourners laughed scornfully at Jesus. Their grief was devoid of any hope. Nonetheless, Jesus took the girl by the hand and delivered her from the grasp of death. Peter Chrysologus (400-450 AD), an early church father who was renowned for his preaching at Ravenna, comments on this miracle:

"This man was a ruler of the synagogue, and versed in the law. He had surely read that while God created all other things by his word, man had been created by the hand of God. He trusted therefore in God that his daughter would be recreated, and restored to life by that same hand which, he knew, had created her... He [Jesus] who laid hands on her to form her from nothing, once more lays hands upon her to reform her from what had perished."

In both instances we see Jesus' personal concern for the needs of others and his readiness to heal and restore life. In Jesus we

phụ, một học giả Kinh thánh thời Giáo hội sơ khai và là một tác giả của các bài thánh ca và các bài chú giải Kinh thánh, giải thích về phép lạ người đàn bà được khỏi bệnh băng huyết như sau:

"Vinh quang cho Người, Con Thiên Chúa ẩn mình, bởi vì quyền năng chữa lành được công bố ngang qua sự đau khổ âm thầm của người đàn bà khôn khổ. Qua người đàn bà này mà người ta có thể nhìn thấy, những người chứng kiến đã có thể nhìn ra thần tính không thể nhìn thấy. Ngang qua sức mạnh chữa lành của chính Ngôi Con mà thần tính của Người được biết đến. Ngang qua người đàn bà đau khổ được chữa lành, lòng tin của bà đã được bộc lộ. Bà đã là nguyên cớ cho Người được tỏ lộ và quả thật bà đã được vinh dự với Người. Vì chân lý được công bố cùng lúc với các sứ giả của nó. Nếu bà ta là nhân chứng cho thần tính của Người, thì ngược lại, Người chính là nhân chứng cho lòng tin của bà... Người thấu suốt lòng tin ẩn kín của bà và đã ban cho bà sự chữa lành hữu hình."

Đức Giêsu cũng ban niềm hy vọng siêu nhiên cho một người cha vừa mới mất đi đứa con gái yêu dấu của mình. Nó đòi hỏi sự can đảm và mạo hiểm lớn lao đối với người trưởng hội đường để công khai đến với Đức Giêsu và chấp nhận sự khinh bỉ của hàng xóm và bà con của ông. Thậm chí những người khóc mướn đã chế nhạo ông. Nỗi đau buồn của họ không có một tí hy vọng nào. Tuy nhiên, Đức Giêsu đã đụng tới cô gái và giải thoát cô bé khỏi tay thần chết. Peter Chrysologus (400-450 AD), một giáo phụ rất nổi tiếng về bài giảng của mình ở Ravenna, giải thích về phép lạ này như sau:

"Ông này là trưởng hội đường và rất thông giỏi về lề luật. Chắc chắn ông đã biết rằng khi Thiên Chúa tạo dựng tất cả mọi sự bằng lời của Người, con người được tạo dựng bằng tay của Người. Do đó, ông tin tưởng vào Chúa rằng con gái ông sẽ được tái tạo, và được phục hồi sự sống cũng cùng bàn tay mà ông biết, đã tạo dựng nên cô bé... Người là Đấng đã đặt tay trên cô gái để hình thành nên cô bé từ hư vô, một lần nữa đặt tay trên cô bé để tái tạo nên cô từ những gì đã chết."

Qua hai trường hợp, chúng ta thấy sự quan tâm cá vị của Đức Giêsu trước những nhu cầu của tha nhân và sự sẵn sàng chữa lành và phục hồi sự sống

see the infinite love of God extending to each and every individual as he gives freely and wholly of himself to each person he meets. Do you approach the Lord with confident expectation that he will hear your request and act?

"Lord Jesus, you love each of us individually with a unique and personal love. Touch my life with your saving power, heal and restore me to fullness of life. Help me to give wholly of myself in loving service to others."

của Người. Nơi Đức Giêsu, chúng ta nhìn thấy tình yêu vô tận của Thiên Chúa vươn tới mỗi một người khi Người trao ban chính mình một cách tự nguyện và trọn vẹn cho mỗi người mà Người gặp gỡ. Bạn có đến gần Chúa với lòng trông cậy vững vàng rằng Người sẽ lắng nghe lời kêu cầu của bạn và sẽ ra tay cứu giúp không?

Lạy Chúa Giêsu, Chúa yêu thương mỗi người chúng con một cách cá vị với một tình yêu duy nhất và riêng rẽ. Xin chạm tới cuộc đời con với quyền năng cứu độ của Chúa, xin chữa lành và phục hồi sự sống sung mãn cho con. Xin giúp con dâng thân trọn vẹn trong việc phục vụ yêu thương cho những người khác.

Thứ Ba, 30-1-2024. Tuần 4 Thường Niên. Năm B

Tuesday, January-30-2024. Year B

Nguồn: the word among us

Mc 5, 21-43

Mark 5:21-43

Nếu tôi đụng tới vạt áo của Người, tôi sẽ được chữa lành (Mc 5,28)

So often, we judge by appearances. We focus on how people look and draw a conclusion about their need for God. We even think about ourselves in a similar way!

In today's Gospel, the two people who came to see Jesus could not have looked more different. One was wealthy, influential, and a respected leader of the synagogue. The other was an outcast, sick, and deemed ritually unclean (Mark 5:22, 25-26). Yet they both found themselves in a strikingly similar position: suffering and in need of help. What can we learn from these two people as they sought out Jesus?

We may experience seasons when life is challenging, and we feel discouraged, much like the suffering woman. Maybe we have exhausted all other options and are losing hope that God cares about our pain. At these

Chúng ta thường đánh giá qua vẻ bề ngoài. Chúng ta tập trung vào cách mọi người nhìn và đưa ra kết luận về nhu cầu của họ đối với Chúa. Chúng ta thậm chí còn nghĩ về bản thân mình theo cách tương tự!

Trong bài Tin Mừng hôm nay, hai người đến gặp Chúa Giêsu hoàn toàn khác nhau về vẻ bề ngoài. Một người giàu có, có thế lực và là người lãnh đạo giáo đường được kính trọng. Người còn lại là người bị ruồng bỏ, bệnh tật và bị coi là ô uế về mặt nghi lễ (Mc 5,22. 25-26). Tuy nhiên, cả hai đều thấy mình ở một hoàn cảnh rất giống nhau: đau khổ và cần được giúp đỡ. Chúng ta có thể học được gì từ hai người này khi họ tìm kiếm Chúa Giêsu?

Chúng ta có thể trải qua những giai đoạn cuộc sống đầy thử thách và cảm thấy chán nản, giống như người phụ nữ đau khổ. Có thể chúng ta đã cạn kiệt với mọi lựa chọn khác và mất hy vọng rằng Chúa quan tâm đến nỗi đau của

moments, we can remember the woman's perseverance and tenacity as she pushed her way through the crowds to reach out to Jesus. We can trust that God does hear our cries. He will give us the strength we need.

In other seasons, we may appear to have it all together. Life may be going great, our parish is thriving, and our family life is fulfilling. However, Jairus serves as a sobering reminder that no matter how secure we may feel, our lives remain fragile. No matter what we look like, we all need God's tender care. Comfort or wealth can blind us to that need. Jairus came to a realization of his need amid tragedy, but his need for Christ was no less after his daughter was healed. So it is for us: even when everything appears secure, we still need Jesus. We need his love, his care, and his presence.

Jairus and the hemorrhaging woman sought out Jesus because of the circumstances in their lives. They needed him that day by the Sea of Galilee, and they would always need him. And so will we. This is why Jesus came.

Whatever your current circumstances, go to the Lord today and confess your need for him. In that honest place, he will always meet you.

"Father, I need you. I know that if I reach out my hand to you, you will lift me up."

chúng ta. Vào những lúc này, chúng ta có thể nhớ đến sự kiên trì và bền bỉ của người phụ nữ khi bà băng qua đám đông để đến với Chúa Giêsu. Chúng ta có thể tin cậy rằng Chúa thật sự nghe thấy tiếng kêu cầu của chúng ta. Ngài sẽ ban cho chúng ta sức mạnh chúng ta cần.

Trong những mùa khác, chúng ta có thể có tất cả cùng nhau. Cuộc sống có thể sẽ tuyệt vời, giáo xứ của chúng ta phát triển và cuộc sống gia đình chúng ta viên mãn. Tuy nhiên, Giai-ru là một lời nhắc nhở nghiêm túc rằng dù chúng ta có cảm thấy an toàn đến đâu thì cuộc sống của chúng ta vẫn rất mong manh. Dù chúng ta trông như thế nào, tất cả chúng ta đều cần sự chăm sóc dịu dàng của Chúa. Sự thoải mái hay giàu có có thể khiến chúng ta mù quáng trước nhu cầu đó. Giai-ru nhận ra nhu cầu của mình giữa thảm kịch, nhưng ông vẫn cần Đức Kitô hơn sau khi con gái ông được chữa lành. Đối với chúng ta cũng vậy: ngay cả khi mọi thứ có vẻ an toàn, chúng ta vẫn cần Chúa Giêsu. Chúng ta cần tình yêu, sự chăm sóc và sự hiện diện của Ngài.

Giai-ru và người đàn bà bị băng huyết tìm đến Chúa Giêsu vì hoàn cảnh cuộc sống của họ. Họ cần Ngài vào ngày hôm đó bên bờ biển Galilê và họ sẽ luôn cần Ngài. Và chúng ta cũng vậy. Đây là lý do tại sao Chúa Giêsu đến.

Dù hoàn cảnh hiện tại của bạn thế nào đi nữa, hãy đến với Chúa ngay hôm nay và xưng nhận nhu cầu của bạn dành cho Ngài. Ở nơi chân thật đó, Ngài sẽ luôn gặp bạn.

Cha ơi, con cần Cha. Con biết rằng nếu con đưa tay ra cho Cha, Cha sẽ nâng con lên.

Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.